

Heidi, fetita muntilor

Adaptare de
Lisa Regan

Ilustrații de
Joëlle Dreidemy

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Minunaților mei părinți.
Vă iubesc mult, LR.

Dragii mele prietene Aurore, JD.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Heidi, fetița munților / adapt. de Lisa Regan; il. de Joëlle Dreidemy;
trad. din lb. engleză de Dașa Suci. - Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3602-7
I. Regan, Lisa (adapt.)
II. Dreidemy, Joëlle (il.)
III. Suci, Dașa (trad.)
087.5

Heidi

Adaptare după povestea scrisă de Johanna Spyri

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezența lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Sus, în munți 4

CAPITOLUL 2

Mai multe vizite 16

CAPITOLUL 3

Lucruri noi 27

CAPITOLUL 4

Fantomă din casă 37

CAPITOLUL 5

Peter merge la școală 48

CAPITOLUL 6

Prieteni îndepărtați 56

CAPITOLUL 1

Sus, în munți

De la poalele munților, printre pajiști verzi, pe lângă copaci maiestuoși, șerpuieste o căraruie care conduce spre înălțimi călătorul – însă doar pe cel cu destul aer în plămâni și destulă energie ca să ajungă atât de departe.

Pe această potecă, într-o dimineață însoțită de iunie, mergeau două fete. Una tânără, înaltă și voinică, o trăgea de mână pe cealaltă, o fetiță de cinci ani cu părul negru și cârlionțat. Deși fața îi este bronzată, se vede limpede că micuța are bujori în obraji.

Nu e de mirare că obrajii ei sunt aprinși, întrucât Heidi, căci așa o cheamă pe fetiță, fusese îmbrăcată cu toate hainele pe care le avea, în ciuda căldurii de afară.

Cealaltă fată e Dete, mătușa lui Heidi. Ea urcă poteca de munte fără să se oprească. O femeie cu înfățișare blândă le ajunge din urmă.

— Asta-i fetița surorii tale, cea care a rămas orfană?

— Da, a răspuns Dete, o duc să stea cu Unchiul.

— N-ai minte, Dete? O să vă expedieze înapoi imediat! El nu vorbește cu nimeni și n-o s-o accepte niciodată pe fetița să locuiască împreună cu el!

— Totuși, e bunicul ei și trebuie să-și facă datoria, a răspuns Dete răsufând din greu.

Și au urcat mai departe, tot mai sus, până când fetița s-a gândit că poate chiar să atingă norii, doar ajunseseră la mare înălțime. Micuța a luat-o înainte, s-a asigurat că Dete o urmează și s-a jucat fericită cu caprele care behăiau și țopăiau prin iarbă.

O aștepta pe Dete, când un fluierat ascuțit a făcut-o să tresară.

S-a uitat împrejur și a zărit un băiat înalt și subțirel, care urca pe munte, prin iarbă, ajutându-se de un băț. La chemarea lui, caprele s-au grăbit către el, ciocnindu-se de picioarele băiatului și îmbrâncindu-l.

Heidi era prea încălzită ca să mai poată vorbi. S-a cocoțat pe o piatră și a scos de pe ea hainele în plus, rămânând doar în cămașa de zi. Peter, îngrijitorul de capre, a zâmbit când a văzut-o cum își împătorește lucrurile cu grijă. Apoi, ea a urcat lângă el și i-a pus o sumedenie de întrebări despre capre și munți.

Într-un sfârșit, Dete a ajuns găfâind lângă ei.

— Ce ți-a venit să te dezbraci? a strigat ea.

— Nu vreau așa de multe haine,
a răspuns Heidi.

Dar le-am pus bine...
pentru tine.

A arătat spre teancul
ordonat cu
atenție. Dete
le-a luat și a
tras-o pe fetiță
după ea.

CAPITOLUL 3

Lucruri noi

În primăvara aceea, încă un vizitator a apărut la ușa lor: Dete se întorsese s-o ia pe Heidi cu ea la Frankfurt. Promisese unei familii bogate că Heidi va locui cu ei, ca să-i țină companie fiicei lor bolnave. Bunicul n-a fost deloc bucuros de acest aranjament.

Dar Dete nici n-a vrut s-audă.

— O să ai tot ce ți-ai putea dori în casa lor minunată! a încercat ea s-o convingă.

Însă Heidi își dorea să aibă munții și caprele, lumina soarelui și ocazia de a se vedea tot timpul cu Peter și cu bunica lui.

Când Dete a luat-o pe fetița și au coborât muntele, obrajii lui Heidi s-au umplut de șiroaie de lacrimi.

— Nu plânge, i-a spus mătușa. O să poți să te întorci repede acasă ca să aduci cadouri. Nu crezi că bunicii i-ar plăcea niște pâine albă și moale?

Heidi știa că pâinea neagră este prea tare pentru bunica, așa că i s-a părut o idee bună. Și-a șters ochii și a grăbit pasul, gândindu-se că, dacă ajunge mai repede, va găsi pâine albă și se va putea întoarce reperor cu bunătăți. Prin urmare, fetița a

părăsit căsuța îndrăgită din munți și a pornit în călătoria spre orașul cel mare.

Heidi a rămas uimită când a văzut casa din

Frankfurt. Era imensă, cu multe ferestre și un acoperiș înalt, și se afla lângă o mulțime de alte case asemănătoare. Dete a bătut la ușa mare din față și imediat a deschis un servitor. Îl chema Sebastian, iar Heidi s-a gândit că arată foarte neprietenos.

Le-a condus
îmbufnat în
antreu și le-a
lăsat acolo
singure. Heidi
s-a uitat cu
uimire la
tavanul înalt,
cu ornamente,
de deasupra
ei. Apoi a apărut o servitoare, pe nume
Tinette.

— Urmați-mă! a spus ea scurt.

Heidi a fost condusă într-o cameră elegantă, iar Dete a dispărut. O fată care

părea să fie bolnavă stătea întinsă pe canapea, acoperită cu o pătură. Deși cu câțiva ani mai mare, din cauză că era atât de palidă și slabă, abia dacă părea cu puțin peste vârsta lui Heidi.

A spus că o cheamă Clara și a zâmbit fără vlagă.

Apoi, fata și-a îndreptat privirea în partea opusă a camerei, unde se afla o femeie severă, ce părea supărată.

